

و نیز از حضرت بهاء الله در سوره ایوب است قوله جل و علا: و انتم یا ملأ البیان فاصبروا فی ایام الفانیة و لا تجزعوا عمّا فات عنکم من زخارف الدنیة و لا تفزعوا عن شدائد الامور الّتی كانت فی صحائف القدرة مقدوراً ثمّ اعملوا بانّ قدر لكل الحسنات فی الكتاب جزأً محدوداً الا الصّبر و هذا ما قضی حکمه علی محمد رسول الله من قبل و انما یوفی جزاء الصّابرين اجرهم بغير حساب و كذلك نزل روح الامین علی قلب محمد عربیاً و كذلك نزل فی کلّ الالواح ما قدر للصّابرين فی کتب عزّ بديعاً ثمّ اعلّموا بانّ الله جعل الصّبر قمیص المرسلین بحیث ما بعث من نبی و لا من رسول الا و قد زین الله هیکله برداء الصّبر لیصبر فی امر الله و بذلك اخذ الله العهد عن کلّ نبی مرسولاً و ینبغی للصّابر فی اول الامر بان یصبر فی نفسه بحیث یمسک نفسه عن البغی و الفحشاء و الشّهوات و عن کلّ ما انہاه الله فی الكتاب لیكوننّ فی الالواح باسم الصّابرين مکتوباً ثمّ یصبر فی البلاء فیما نزل علیه فی سبیل بارئہ و لا یضطرب عن هبوب الاریاح البغضاء و تموج ابحر القدر فی جبروت الامضاء و یكون فی دین الله مستقیماً .

و در لوحی است قوله الاعلی: پس در هیچ وقت و احیان از نزول بلایا و محن محزون نباید بود و از ظهورات قضاء و رزایا مهموم و مغموم نشاید شد بلکه بعروة الوثقی صبر باید تمسک جست و به حبل محکم اصطبار تشبّث نمود زیرا اجر و ثواب هر حسنه را پروردگار به اندازه و حساب قرار فرموده مگر صبر را که میفرماید انما یوفی الصّابرين اجرهم بغير حساب .

¹ در قرآن است قوله تعالی استعینوا بالصّبر و الصّلوة و قوله: و اصبر كما صبر اولوالعزم من الرّسل و لا تستعجل لهم و قوله: فصبر علی ما یقولون و سیح بحمد ربک . در قرآن است قوله تعالی: و لا تقرّبوا الرّئی انه کان فاحشاً و ساء سبیلاً ان اکرمکم عند الله اتقیکم و قوله: فلا تخضعن بالقول فیطمع الّذی فی قلبه مرض و قوله: و الّذینهم لفروجهم حافظون الا علی ازواجهم او ما ملکتم ایمانهم فاتّهم غیر ملومین فمن ابتغی وراء ذلك فهم العادون . و فی الحدیث: افضل العبادۃ العفاف قال ابو عبدالله یا اسحق خف عن الله کانک تراه و ان کنت لا تراه فانه یراک و ان کنت تری انه لا یراک فقد کفرت و ان کنت تعلم انه یراک ثم برزت له بالمعصیة فقد جعلته من اهون النّاطرين من خاف الله خاف منه کل شیئی و من لم یخف الله اخافه الله من کل شیئی . فی حدیث السّفر: زاد المسافر الحذاء و الشّعر ما کان منه لیس فیہ جفاء (مجمع البحرین) و العفة هو الاعتدال فی اداء مطلوب الشّهوة، حدّ العفاف الرضاء بالكفاف، من سعادة جدک و قوفک عند حدک .